

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Oliverii Florentii Waterloop Congreg. Oratorii B. Mariae
Aspricol. Presbyteri Monita Spiritvalia Et Moralia
Tetrastichis distincta**

Waterloop, Oliverius F.

Antverpiae, 1657

Titulus VIII. Lingua garrula.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9689

Quo degis hospes in loco,
Illius ad legem tuos
Compone mores, quâ boni
Verique per leges licet.

Quis sit viator, unde, quò,
Ne sciscitare: ne neget,
Vel hæc rogantem injuriâ,
Vel jure te suo oderit.

Lingua garrula.

1. **N**E more plebis garrulæ,
Incerta rumorum feras,
Nec certa: nusquam sis malus
Rumoris auctor, nec bonus.

Seu vera fert rumor novus,
Seu falsa; sit certum tibi,
Habere suspensam fidem,
Dum certa tempus adferat.

I rumor, & quidquid levis,
Mendaxque fama venditat:
Est magna pars scientiæ,
Nescire velle talia.

Incerta certioribus
Caveto verbis eloqui:
Quæ certa scire te putes,
Sermone suspenso asserere.

Nisi certa certò noveris,
Et certa pro incertis habe:
Hæc profer, idem de quibus
Dicant libenter ceteri.

Quæ certa reris, asserere:
At vera ne profer tenax
Apud æstimantes frivola;
Vtrunque vitabis notam.

Rumor frequenter omnia
Majora vero nuntiat;
Nec semper à falso satis,
Cum vera dicit, abstinet.

Fama implet orbem fabulis,
Nugis meris, affaniis:
Eundo crescit; & levi
Tragœdias creat joco.

An rumor error, an magis
Sit erro rumor, ne ambigas:
Dic posse in uno sistere
Et causam & effectum loco.

Vulgò vagantis despice
Rumoris inconstantiam:
Est stultus, aut temerarius,
Qui præstat erronei fidem.

2. Indigna prudentum fide
Curare noli somnia:
Quod optat, aut sperat vigil
Mens ægra, per somnum videt.

Nil vana præter somnia
Homo somnolentus invenit:
Nam somnus haud res exhibet;
Sed spectra, quæ genuit, docet.

Fingunt amantes somnia,
Sibi que delusoria
Spe blandiuntur: quod cupis,
Expende; quod speras, vide.

Rem

Rem stultus auget somniis;
Fit somniando ditior,
Quàm qui peramplos aggeres
Argenti & auri possidet.

Nil spernat auris; nec tamen,
Quod audit, admittat statim:
Errare quem minimè putes,
Aut verba vendet, aut dabit.

Vt veritati non fatis
Tibi agnitæ semper locum
Vacuum relinquant, nec citò,
Nec omne crede, nec nihil.

Cunctare; cuncta nec putes
Credenda cunctis: si omnium:
Dictis tuam præbes fidem,
Das omnibus, negas tibi.

Homini homo fide; sed cui
Habeas fidem, prius vide:
Bona lingua, secreti tenax;
Mala & cavenda, prodiga.

De re loquenti, quam scias
Nescire te, nullam tibi
Habeas fidem: multò minùs
Habeat ut alter, exige.

Quæ scire te solum decet,
Loquacis auribus nega:
Quid moliaris, aut agas,
Nescire garrulum jube.

Tacitum manere quod voles,
Tu nemini ipse dixeris:
Silentium cui suadeas,
Tibi ipse quod non suaseris?

Arcana cum voles tua
Vulgare, crede feminæ:
Hoc omnis unum femina
Celare, quod nescit, potest.

Amica sit conjux licet,
Secreta nesciat tua:
Hæc una garritu levi
Audebit ambos perdere.

Fer garrulum: verbis probus
Haud vulneratur improbis.
Ut quæ placent exaudias,
Quæ displicent audi, & file.

Ne verba contra garrulum
Cumulare pergas: obtice;
Mox falsitatis præmia
Confusus in se sentiet.

Audire garrulus cave.
Quod auribus datur tuis,
Haurire noli, vel tege
Commisssa, qua par est fide.

Si verba secretò tibi
Commisssa gratis detegis,
Es garrulus; si spe lucri,
Iniquus: utrimque improbus.

Conviva vel prudens file,
Vel quid loquaris, selige;
Ne prima vel sub initia
Sit fera pœnitentia.

3. Non audeas dicerium,
Quod ferre nolis, spargere.
Si vis amari, fac ames:
Exemplum in auctorem redit.

Mores amici noveris ;
Non oderis, non carperis:
Aliena difficiles decet
Aures habere ad crimina.

Opus alienum quid notas ?
Refinge, & emenda tuum.
Sciendo, si nescis tibi
Prodesse, ne quidquam sapis.

Prudenter alieno in malo
Fugienda quæ sunt, aspice:
Alius error te monet,
Quâ regulâ emendes tuum.

Quando alterum incusas probri,
Ipsium intueri te decet:
Hanc opta habere memoriam,
Quæ te tui memorem facit.

Errabit ille rarius,
Leviusque, qui errorem cavet,
Timetque curva : tu viâ
Incede tutus regiâ.

Animi duplicitas.

Candor.

1. **M**endacium licet leve,
Ceu turpe devita malum,
Quod jure salvo proximi
Proferre vix umquam potes.

Mendacæ tetrius nihil,
Nihil eviratius viro:
Conatur hominem fallere,
Et posse se putat DEUM.

Nil ore pejus duplici ;
Nil fronte fictâ stultius :
Homini obsecundat, non DEO,
Quem nosse novit omnia.

Mendacium omnes dedecet ;
Sed principes fœdat viros,
Qui (quòd valent quantû volunt)
Cur mentiantur nil habent.

Fumi instar est mendacium:
Vtrumque ridet veritas,
Punitque : fumo dignus est
Perire fumi venditor.

Sis corde simplex, candidus,
Purus doli: periit suâ
Perillus arte ; sic suo
Doli artifex capitur dolo.

Me lædis incassum : tibi
Dat nullus auditor fidem.
Te laudo frustra: nec mihi
Dat ullus auditor fidem.

Candore, quo nil rarius,
In orbe quid carum minus?
Et fraude, quâ nil crebrius,
In orbe quid carum magis?

Candore si nil rarius,
Calumniâ nil crebrius;
Quis esse nostro judicet
Quæ rara cara sæculo ?

Frons rara cordis index:
Arcana cogitatûs,
Quæ cordis arca claudit,
Mortalis haud recludes.

Cur